

Nr 987

Av herr Löfgren m. fl., *angående Kungl. Maj:ts proposition 1969: 168, med förslag till mönsterskyddslag, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 842 i Första kammaren)

Med stor tillfredsställelse konstaterar vi att genom propositionen 1969: 168 betingelser skapas för att vi i vårt land kan få en tidsenlig lagstiftning om skydd för mönsterskapande. Härigenom tages ett betydelsefullt steg för att reparera den brist i fråga om skyddets omfattning och utformning som kännetecknat vår föräldrade lag från år 1899. Genom denna nya lag kan också besvärande hinder för vårt lands anslutning till internationella konventioner undanröjas. Likaså är vi tillfredsställda över att en betydande nordisk enhetlighet åstadkommes inom detta lagstiftningsområde, även om denna enhetlighet krävt en anpassning, som innebär att vissa ytterligare förbättringar ej kunnat uppnås.

Den utredning som arbetat med denna reform har gått mycket grundligt till väga. Glädjande nog överensstämmer också departementschefens förslag i allt väsentligt med de förslag utredningen framlagt.

Vi vill dock beröra frågan om granskningen av inkommande ansökningar om mönsterskydd. Det är enligt vår uppfattning av stor betydelse att nyhetsgranskningen vid patentverket blir så effektiv som möjligt. Visserligen kan vi dela utredningens ståndpunkt att en fullständig nyhetsgranskning inte är praktiskt möjlig att utföra, och vi har förståelse för att den svenska utredningskommittén måst gå med på en kompromisslösning i den nordiska gemenskapens tecken, varigenom som ett minimikrav skall gälla att de giltiga mönsterregistreringarna i det egna landets register granskas. För Sveriges del rekommenderar utredningen emellertid att granskningsmaterialet tills vidare skall omfatta alla mönsterregistreringar i Sverige samt kungjorda mönsterregistreringsansökningar i Danmark, Finland och Norge. Därjämte bör enligt utredningen granskning ske av här i landet ineliggande ansökningar om mönsterregistrering. Nordisk enighet har uppnåtts om att nyhetsgranskningens omfattning inte skall i detalj anges direkt i lagen utan att denna fråga bör regleras i administrativ ordning, d. v. s. för Sveriges del genom bestämmelser som Kungl. Maj:t meddelar.

Kungl. Maj:t skall alltså i tillämpningsbestämmelserna ange hur nyhetsgranskning skall ske, men departementschefen har angivit att det förfaran-

de som utredningen har rekommenderat i de flesta fall torde vara mest ändamålsenligt. Trots att utredningens förslag för Sveriges del går något längre än den minimibestämmelse varom nordisk enighet uppnåtts, måste vi beklaga att nyhetsgranskningen i varje fall under ett begynnelseskede med nödvändighet blir alltför ofullständig. En betydande uppmärksamhet från enskilda mönsterskapares och företags sida kommer att krävas genom utnyttjande av besvärsrätten efter ansökningars kungörande. Detta kommer i varje fall under en ganska lång begynnelsestid att bli ganska betungande och kostnadskrävande.

Vi vill ifrågasätta om inte Kungl. Maj:t genom tillämpningsbestämmelserna skulle kunna bemyndiga registreringsmyndigheten att vid nyhetsgranskningen också utnyttja sådant annat vederhäftigt material, som kan förekomma inom speciella branscher, för att undvika att uppenbart icke nyhetsgrundande ansökningar godkännes vid granskningen. Som exempel kan vi nämna möbelbranschen, som kan beräknas komma att utnyttja mönsterskyddet i betydande omfattning. Det av näringslivet inom möbelbranschen högt uppskattade Möbelinstitutet har ett möbelregister och en systematiskt ordnad marknadsöversikt. Ett utnyttjande av detta register och den sakkunskap som Möbelinstitutet besitter skulle inte nämnvärt behöva förlänga eller försvåra granskningsarbetet, men skulle medföra en ytterst värdefull förbättring av nyhetsgranskningen. Härigenom skulle besvärsvägen i många fall säkerligen bli helt överflödigt och det registrerade skyddet säkrare. I den mån motsvarande värdefullt material föreligger eller kommer att sammanställas inom andra branscher borde sådant också kunna beaktas.

Beträffande äldre registreringar inom varumärkes- och patentområdet och deras nyhetshindrande inflytande på inlämnade mönsterskyddsansökningar kan utan tvekan besvärliga och för mönsterskyddssökande svårförståeliga hinder uppstå. Svea hovrätt förordar i sitt remissyttrande (s. 67 i propositionen) att en äldre hemlig ansökan, som blir allmänt känd efter det en yngre ansökan om mönsterregistrering har getts in, skall gälla som nyhetshinder endast om den leder till registrering. Mycket talar för att denna uppfattning är riktig, men med hänsyn till den argumentering som departementschefen anför vill vi nöja oss med detta omnämnande. Vi förutsätter dock att en ändring av här ifrågasvarande bestämmelser kan komma att bli nödvändig, om olägenheterna i det berörda avseendet visar sig bli av större betydelse än vad departementschefen anför.

I detta sammanhang vill vi aktualisera en annan sida av tillämpningen av nyhetshinder för registrering av mönster. Med hänsyn till föreskriften i mönsterskyddslagens § 2 andra stycket är det väsentligt för rättssäkerheten att det hos registreringsmyndigheten föreligger bevismaterial om från vilken dag en ansökan om patent eller varumärkes- eller mönsterregistrering skall kunna betraktas som nyhetshinder för en senare ingiven mönster-

skyddsansökan. Ifrågavarande dag är för en ansökan, som åberopar prioritet från en utländsk ansökan, inlämningsdagen (prioritetsdagen) för den utländska ansökningen. Den med prioritet sökta svenska ansökningen är nyhetshindrande från prioritetsdagen endast i den mån som framgår av den prioritetsgrundande utländska ansökningen. Till bevisning är det sålunda väsentligt att ha tillgång till en av den utländska registreringsmyndigheten styrkt kopia (prioritetsbevis) av den prioritetsgrundande utländska ansökningen. Sådant prioritetsbevis kan i vissa länder endast anskaffas från registreringsmyndigheten av innehavaren av det utländska skyddet.

Om prioritetsbevis ej inlämnats till den svenska registreringsmyndigheten i den med prioritet sökta svenska ansökningen, är sålunda tredje man, som vill bevisa att en senare sökt mönsterregistrering är ogiltig genom att den med prioritet sökta ansökningen är nyhetshinder från sin prioritetsdag, utlämnad åt godtycket hos innehavaren av det utländska skyddet — är alltså helt beroende av om denne vill eller inte vill ställa ett prioritetsbevis till förfogande.

Inom patentområdet, där motsvarande nyhetsregel gäller sedan år 1968, har man redan konstaterat olägenheter i berörda hänseende med patent, som beviljats med prioritet utan att prioritetsbevis inlämnats till den svenska registreringsmyndigheten.

Med hänvisning till vad vi här ovan anfört hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta, att Kungl. Maj:t vid utformningen av de tillämpningsföreskrifter som omnämnes i förslaget till lag om mönsterskydd 8 § andra stycket även beaktar vikten av att sökande i ansökan om patent eller om varumärkes- eller mönsterregistrering, för vilken ansökan prioritet från utländsk ansökan åberopas, skall inom lämplig föreskriven tid inlämna prioritetsbevis till den svenska registreringsmyndigheten; samt

att i övrigt vad vi i motionen anfört måtte beaktas.

Stockholm den 28 januari 1970

Sigfrid Löfgren (fp)

Sigvard Larsson (fp)

Gösta Sterne (fp)

i Umeå

Anders Jonsson (fp)

Olle Westberg (fp)

i Mora

i Ljusdal